

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 3. apríla 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **M. P.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 zák. č. 140/1961 Zb. - Trestný zákon (ďalej len „Trestný zákon“) o **dovolání obvineného podanom prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. R. O.** proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2011, sp. zn. 3 To 4/2011, podľa § 382a, § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011), takto

r o z h o d o l :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2011, sp. zn. 3 To 4/2011, a konaním, ktoré mu predchádzalo

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 250 ods. 1, ods. 2, § 67 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona **v neprospech** obvineného M. P..

Napadnutý rozsudok krajského súdu **s a z r u š u j e.**

Z r u š u j e s a aj rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 30. novembra 2010, sp. zn. 5 T 20/2009.

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Bratislava V **s a p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 30. novembra 2010, sp. zn. 5 T 20/2009, bol obvinený M. P. uznaný za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v úmysle uhradiť svoj dlh voči P. P. vo výške 200 000 Sk (6 638,78 eur) ako poskytnutú zálohu na kúpu motorového vozidla, po tom čo predal dňa 10. augusta 1995 na základe kúpnej zmluvy poškodenému R. P. osobné motorové vozidlo Mazda 626 rok výroby 1993, bez evidenčných čísel, výrobné číslo podvozku J., výrobné číslo karosérie F., vystavil dňa 09. októbra 1995 plnú moc P. P. na prevzatie uvedeného motorového vozidla Mazda 626 zo servisu M. v B. a následne zmocnil dňa 13. júna 1996 P. P. na prihlásenie motorového vozidla Mazda 626 do evidencie dopr. inšpektorátu B. na meno P. P., vystupujúc voči P. P. ako vlastník vozidla, čím umožnil, aby P. P. dňa 10. októbra 1995 vyzdvihol z autoservisu K., B., na P. v B. predmetné osobné motorové vozidlo Mazda 626 a nakladal s ním ako s vlastným, čím poškodenému R. P. spôsobil škodu najmenej 250 000 Sk (8 298,48 eur), pričom vozidlo malo v tom čase podľa znaleckého posudku hodnotu 281 200 Sk (9 334,13 eur).

Za to mu bol podľa § 250 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil.

Podľa § 59 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 zák. č. 301/2005 Z. z. - Trestný poriadok (ďalej len „Tr. por.“) súd uložil obvinenému nahradiť poškodenému R. P., nar. X., bytom A., škodu 32 793,20 eur (987 928 Sk).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného R. P., nar. X., bytom A., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Na podklade odvolania obvineného proti prvostupňovému rozsudku Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 29. marca 2011, sp. zn. 3 To 4/2011, rozhodol tak, že

podľa § 321 ods. 1 písm. e/, písm. f/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste, spôsobe jeho výkonu a vo výroku o náhrade škody a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému M. P., nar. X. v B., bytom B., T.,

podľa § 250 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody odložil na skúšobnú dobu 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému R. P., nar. X., bytom A., škodu vo výške 8 298,48 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného R. P. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Inak zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Proti vyššie uvedenému rozsudku krajského súdu podal **obvinený M. P.** písomným podaním **zo 16. mája 2011** (doručenom súdu prvého stupňa 17. mája 2011) **prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. R. O. dovolanie.**

Dovolateľ sa ním domáhal, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2011, sp. zn. 3 To 4/2011, bol porušený zákon v ustanoveniach, o ktoré sa podané dovolanie opiera, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu a prikázal tomuto súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Pochybenie krajského súdu vidí v nesprávnom použití ustanovenia § 67 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku 10. októbra 1995 v spojení s § 67 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, pretože premlčacia doba pre zánik trestnosti činu, t. j. trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, za ktorý bolo možné uložiť trest odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky alebo peňažný trest, bola 5 rokov.

Konštatoval, že premlčanie trestného stíhania sa prerušuje vtedy, ak sú splnené dve podmienky. Musí ísť o procesný úkon policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu (nie iného štátneho orgánu) a zároveň tento úkon musí reálne smerovať k trestnému stíhaniu páchatel'a. Posledným úkonom spĺňajúcim tieto podmienky je vrátenie spisu vyšetrovateľovi na doplnenie vyšetrovania z 19. apríla 2000 (č. l. 156). Úradné a služobné záznamy nachádzajúce sa na č. l. 179-181 sú účelové a ich zmyslom nebolo reálne stíhať páchatel'a, ale „vyrábať“ úkony v konaní značne postihnutom pried'ahmi, prípadne sanovať následky dodatočne zisteného premlčania. Navyše existujú dôvodné pochybnosti, či vyšetrovateľka úkony uvedené v úradných záznamoch vôbec skutočne vykonala. Napríklad v úradných záznamoch, týkajúcich sa obvineného P. P. (č. l. 180) a svedka J. P. (č. l. 181), sa uvádza rovnaký dátum narodenia, t. j. X., čo môže viesť k záveru, že tieto boli napísané hneď po sebe, nie s odstupom času.

K snahe vyšetrovateľky doručiť predvolanie na výsluch obvinenému P. P., ako aj svedkovi J. P. uviedol, že zo spisu nevyplýva žiadna skutočnosť nasvedčujúca tomu, aby v čase „údajného“ doručovania poštové zásielky nepreberali, skrývali sa alebo sa vyhýbali trestnému stíhaniu. Navyše ani takto „doručované“ predvolania na výsluch sa v spise nenachádzajú. Podľa úradných záznamov malo byť vykonané

preverovanie trvalého alebo prechodného pobytu hlavne lustráciou cez CEPO, o ktorej neexistuje žiadny doklad.

Ďalej uviedol, že pravdivosť obsahu úradných záznamov sa dá preveriť napríklad evidenciou ÚJKP Bratislava V (kniha jázd služobných motorových vozidiel, kniha konkrétneho použitého služobného vozidla, evidencia dochádzky na pracovisko, doklad o zverení motorového vozidla a vyúčtovanie jeho použitia, pričom na každé jedno použitie služobného vozidla sa vyžaduje podľa interných predpisov ministerstva vnútra súhlas nadriadeného policajta na použitie služobného vozidla mimo obvod príslušnej súčasti PZ, ktoré sa nahlasuje operačnému stredisku a ktoré o tom vyhotoví záznam), pretože úkony v nich uvádzané boli údajne vykonávané mimo obvodu Bratislava V.

Vzhľadom na to, že premlčanie trestného stíhania má zásadný vplyv na výsledok trestného konania a na jeho právne postavenie ako obvineného, malo byť vykonané riadne dokazovanie zamerané na zistenie, či a za akých okolností boli vykonané úkony, ktoré majú za následok prerušenie premlčania.

Zdôraznil, že od 19. apríla 2000 do 14. marca 2007 nebol urobený žiadny úkon reálne smerujúci k stíhaniu obvinených a tie, ktoré boli vykonané, boli čisto formálne a účelové, pretože je absurdné, aby policajný orgán nevedel za 7 rokov preveriť pobyt obvineného. Zvláštnosťou je aj to, že počas týchto 7 rokov bol vždy s odstupom takmer jedného roka urobený druhovo rovnaký „quasi“ úkon. Navyše, vždy s rovnakým výsledkom.

Poukázal tiež na komentár k § 67 Trestného zákona, z ktorého vyplýva, že úkonom, ktorý smeruje k trestnému stíhaniu obvineného a ktorý odôvodňuje prerušenie premlčacej doby je rozhodnutie o zastavení trestného stíhania proti obvinenému (R 24/1972), uznesenie o postúpení vecí, uznesenie o odňatí a prikázaní vecí (R 39/1984). Ďalej dodal, že požiadavke právnej istoty zodpovedá len taký výklad pojmu „úkon smerujúci k trestnému stíhaniu páchatel'a“ v § 67 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, ktorý zabezpečuje, aby išlo výlučne o rozhodnutia v trestnom konaní právne regulované Trestným poriadkom, a procesné úkony vykonané v rámci zaistenia osôb a vecí (štvrtá hlava prvej časti Tr. por.), zabezpečovanie informácií (piata hlava prvej časti Tr. por.), dokazovania (šiesta hlava prvej časti Tr. por.), úkony v rámci súdneho konania predpokladané v tretej časti Tr. por., ktoré sú výslovné

a jednoznačne upravené Trestným poriadkom tak, aby sa z hľadiska ich preskúmateľnosti dala preveriť zákonnosť, miesto, čas, prítomní a okolnosti vykonania procesného úkonu. Iný výklad by prispieval k právnej neistote, vytváral priestor pre svojvôľu napríklad vyrábaním účelových a formálnych úkonov, u ktorých sa ťažko preveruje, či vôbec a za akých okolností boli vykonané.

Na záver na porovnanie uviedol, že nový český Trestný zákonník (zák. č. 40/2009 Sb.) opustil doterajšiu koncepciu prerušenia premlčania trestného stíhania „úkonmi, ktoré smerujú k trestnému stíhaniu páchatel'a“ a vytvoril presnú a jednoznačnú právnu úpravu, v zmysle ktorej sa premlčacia doba prerušuje začatím trestného stíhania a po ňom nasledujúcimi výslovne vymenovanými úkonmi.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Bratislava V a poškodenému R. P..

Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 31. augusta 2011). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu dospel k záveru, že **dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. bol v posudzovanom prípade naplnený.**

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i/).

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Treba uviesť, že dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok v zmysle tohto ustanovenia, je určené k náprave právnych pochybení vo veci samej, pokiaľ tieto pochybenia spočívajú v právnom posúdení skutku alebo **iných skutočností podľa noriem hmotného práva**, nie však z hľadiska procesných predpisov.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), **zániku trestnosti činu** (§ 87 Tr. zák., predtým § 67 Trestného zákona), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod.

Z predloženého procesného spisu vyplýva, že uznesením Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru, Bratislava V z 18. apríla 1997, ČVS: OÚV-248/97, bolo vznesené obvinenie proti M. P. a P. P. pre skutok, ktorého sa dopustili 10. októbra 1995 a ktorý bol právne kvalifikovaný ako trestný čin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Vyšetrovateľ Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru, Bratislava V, predložil návrh na podanie obžaloby z 29. októbra 1997 (č. l. 81) Okresnej prokuratúry Bratislava V, pričom na tomto návrhu chýba pečiatka okresnej prokuratúry s dátumom, kedy bol návrh doručený. Okresná prokuratúra následne podala obžalobu z 3. novembra 1997 (č. l. 83), ktorá bola doručená Okresnému súdu Bratislava V 5. novembra 1997.

Uznesením Okresného súdu Bratislava V z 27. novembra 1997, sp. zn. 2 T 70/1997 (č. l. 88-93) bola podľa § 314 ods. 1 písm. c/ zák. č. 141/1960 Zb. - o trestnom konaní súdnom (ďalej len „Trestný poriadok“) trestná vec obvineného M. P. a obvineného P. P. vrátená prokurátorovi na došetrenie.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu okresného súdu podala okresná prokurátorka sťažnosť, ktorú Krajský súd v Bratislave uznesením z 19. augusta 1998, sp. zn. 3 To 153/1998, podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Následne, **po uplynutí takmer jedného roka**, bol uznesením Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru, Bratislava V z 2. augusta 1999, ČVS: OÚV-248/98 (č. l. 111), do konania pribratý Ing. J. J., znalec z odboru cestnej dopravy, dopravné nehody, odhad hodnoty vozidiel, technický stav cestných vozidiel.

Obvinený M. P. bol opätovne predvolaný na výsluch, ktorý sa uskutočnil 21. februára 2000 a na tomto výsluchu bol opätovne poučený podľa platných zákonných ustanovení, poučeniu v plnom rozsahu porozumel a obhajcu si nezvolil. Zároveň uviedol, že sa pridržiava svojej výpovede z 20. júna 1997 (č. l. 27-29).

Vyšetrovateľ Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru, Bratislava V, opätovne predložil návrh na podanie obžaloby zo 7. apríla 2000 (č. l. 155) Okresnej prokuratúre Bratislava V a tento jej bol doručený 13. apríla 2000.

Okresná prokuratúra Bratislava V prípisom z 19. apríla 2000 (č. l. 156-157) vrátila trestnú vec obvineného M. P. a obvineného P. P. pre trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona Okresnému úradu vyšetrovania Policajného zboru, Bratislava V, ktorému bola táto trestná vec spolu s vyšetrovacím spisom doručená **26. apríla 2000**.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej zistil, že na **č. l. 179** sa nachádza **úradný záznam z 5. marca 2004** nasvedčujúci tomu, že bol preverený trvalý pobyt obvineného P. P. z dôvodu vykonania jeho výsluchu, na **č. l. 180 služobný záznam z 12. januára 2005** o preverovaní pobytu *obvineného P. P., nar. X.* za účelom doručenia poštovej zásielky pre urýchlenie trestného konania, na **č. l. 181 služobný záznam z 8. septembra 2006** o preverovaní miesta trvalého pobytu a súčasnom doručení predvolania *svedkovi J. P., nar. X.* na výsluch, na **č. l. 182 služobný záznam z 5. marca 2008** o pravidelnom poskytovaní informácií o stave vyšetrovania, vrátane všetkých vyšetrovacích úkonov poškodenému R. P., na **č. l. 183 služobný záznam zo 6. marca 2008** o ustálení pobytu obvineného P. P.,

nar. X. a doručení predvolania manželke obvineného p. P. a na **č. l. 184 služobný záznam z 10. marca 2008** týkajúci sa vypracovania znaleckého posudku.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje tiež na to, že záznamy na č. l. 179-181 sú podpísané dvoma osobami, a to vždy vyšetrovateľkou mjr. Mgr. V., pričom druhou podpísanou osobou je vyšetrovateľ mjr. Ing. B. (č. l. 179), kpt. Ing. Z. (č. l. 180) a kpt. Mgr. T. (č. l. 181). Ďalšie služobné záznamy (č. l. 182-184) sú podpísané iba vyšetrovateľkou mjr. Mgr. V., hoci na služobnom zázname zo 6. marca 2008 (č. l. 183) by mal byť podľa predchádzajúcej „praxe“ podpísaný aj stržm. K., nakoľko práve s ním bola vyšetrovateľka preveriť pobyt obvineného P. P..

Z vyšetrovacieho spisu ďalej vyplýva, že uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, Bratislava V, úrad justičnej a kriminálnej polície, zo 16. júla 2007, ČVS: ORP-248/1997 Vv, bol do konania pribratý Kriministický a expertízny ústav Policajného zboru v Bratislave za účelom podania znaleckého posudku z odboru kriminalistika, odvetvie ručné písmo a grafická diagnostika. Toto uznesenie sa nachádza na č. l. 218-219, teda až po troch po sebe nasledujúcich „služobných záznamoch“ z 5., 6. a 8. marca 2008 (č. l. 182-184).

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné konštatovať, že obvinený M. P. bol predvolaný na ďalší výsluch, ktorý sa uskutočnil **14. marca 2007** (č. l. 227) a následne aj **2. júla 2008** (č. l. 228-231).

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava V, úrad justičnej a kriminálnej polície, odbor justičnej polície, predložil tretí návrh na podanie obžaloby z 8. júna 2009 (č. l. 249) na obvineného M. P. a obvineného P. P. za skutok, ktorý bol právne kvalifikovaný ako trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Okresná prokuratúra Bratislava V podala obžalobu z 21. augusta 2009, č. k. 2 Pv 608/09-136 (č. l. 250) na obvineného M. P. a obvineného P. P. pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (v znení účinnom do 31. augusta 1999).

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona (v znení účinnom do 30. novembra 2003) trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

- a/ dvadsať rokov, ak ide o trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť výnimočný trest,
- b/ desať rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej desať rokov,
- c/ päť rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej tri roky,**
- d/ tri roky pri ostatných trestných činoch.

Podľa § 67 ods. 3 Trestného zákona premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

a/ vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi policajného orgánu, vyšetrovateľa, prokurátora alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchateľa, alebo

b/ ak páchateľ spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší.

Podľa § 67 ods. 4 Trestného zákona prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Podľa § 247 ods. 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, a

- a/ spôsobí tak škodu nie nepatrnú,
- b/ čin spácha vlámaním,
- c/ bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia,
- d/ čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe, alebo
- e/ bol za taký čin v posledných dvoch rokoch potrestaný,

potresce sa odňatím slobody až dva roky alebo peňažným trestom alebo prepadnutím veci.

Podľa § 247 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody **na šesť mesiacov až tri roky alebo peňažným trestom** sa páchatel' potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 škodu nie malú.

Podľa § 250 ods. 1 Trestného zákona kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl a spôsobí tak na cudzom majetku škodu nie nepatrnú, potresce sa odňatím slobody až na dva roky alebo zákazom činnosti alebo peňažným trestom alebo prepadnutím veci.

Podľa § 250 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody **na šesť mesiacov až tri roky alebo peňažným trestom** sa páchatel' potresce, ak spôsobí činom uvedeným v odseku 1 nie malú škodu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že proti M. P. a P. P. bolo vznesené obvinenie pre trestný čin krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2, § 247 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a prokurátor podal obžalobu pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

V súvislosti s inštitútom premlčania trestného stíhania je však potrebné poukázať na to, že vznesenie obvinenia sa musí týkať toho istého skutku, o ktorom je následne meritórne rozhodované, a to vzhľadom na skutočnosť, že podstatou uznesenia o vznesení obvinenia je opis skutku, ktorý vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu. Skutok je však možné rôznym spôsobom upravovať, pričom totožnosť konania alebo následku musí zostať zachovaná, pretože totožnosť skutku sa na rozdiel od zmeny právnej kvalifikácie nemôže počas trestného stíhania zmeniť. Podstatným pre prerušenie premlčacej doby trestného stíhania je vznesenie obvinenia pre konkrétny skutok a nie pre konkrétny trestný čin. Trestný poriadok totiž umožňuje zmenu právnej kvalifikácie počas celého trestného stíhania, a preto len jej zmena nemôže byť prekážkou prerušenia premlčania.

Okrem vznesenia obvinenia, aj **po ňom nasledujúce úkony orgánov činných v trestnom konaní smerujúce k trestnému stíhaniu páchatel'a** v zmysle § 67 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, majú za následok prerušenie premlčacej doby.

Prerušenie premlčacej doby nespôsobuje každý úkon orgánov činných v trestnom konaní, ktorý nasleduje po vznesení obvinenia. Musí byť splnená aj ďalšia zákonná podmienka spočívajúca v tom, že ide o úkon smerujúci k trestnému stíhaniu konkrétneho páchatel'a.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že nie každý úkon **policajného orgánu, vyšetrovateľ'a, prokurátora alebo súdu nasledujúci po vznesení obvinenia, aj skutočne smeruje k trestnému stíhaniu páchatel'a**. Môže byť totiž urobený len formálne bez toho, aby jeho vykonanie reálne viedlo k trestnému stíhaniu páchatel'a a bolo pre jeho ďalší priebeh podstatné. **Iba formálne urobený úkon, ktorý zdanlivo smeruje k trestnému stíhaniu páchatel'a, premlčaciu dobu neprerušuje**. Jeho účelom je v takom prípade iba zmarenie premlčania.

Za úkony, ktoré nasledujú po vznesení obvinenia a reálne smerujú k trestnému stíhaniu páchatel'a možno považovať vzatie do väzby, vydanie príkazu na zatknutie, európskeho zatýkacieho rozkazu alebo medzinárodného zatýkacieho rozkazu, podanie obžaloby, vydanie/doručenie trestného rozkazu alebo vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku pre skutok, resp. trestný čin, o ktorého premlčanie ide.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež považuje za potrebné dodať, že **ak je v spoločnom konaní stíhaných viacero páchatel'ov, úkony vykonané len vo vzťahu k jednému zo spolupáchatel'ov neprerušujú plynutie premlčacej doby vo vzťahu k druhému zo spolupáchatel'ov**.

V posudzovanom prípade periodické formálne pátranie po pobyte obvineného *P. P.*, **nie obvineného M. P.**, opakujúce sa v priemere raz za rok, ako aj existencia ďalších služobných záznamov nasvedčujúcich „nejakej“ aktivite zo strany vyšetrovateľ'ky smerujúcej k trestnému stíhaniu jedného zo spolupáchatel'ov, predstavuje iba snahu zmariť premlčanie trestného stíhania.

Za toho stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že okresný súd, ako aj krajský súd postupovali v rozpore so zákonom pri rozhodovaní o vine a treste obvineného M. P., keď ho uznali za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona **po uplynutí 5 - ročnej premlčacej doby.**

Navyše podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a **v primeranej lehote** prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa čl. 48 ods. 2 zák. č. 460/1992 Zb. - Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Z vyššie citovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 48 ods. 2 ústavy vyplýva, že u obvineného M. P. došlo aj k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pretože bol právoplatne uznaný za vinného po uplynutí vyše 15 rokov od spáchania skutku.

Podľa § 382a Tr. por. dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytýkané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1.

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por., vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera.

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd

podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší, hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Za daného stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyslovil vo výroku rozsudku uvedené porušenie zákona v neprospech obvineného M. P., zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu, zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce a prikázal Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v rozsahu zrušenia prerokoval a rozhodol.

Prvostupňový súd je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil dovolací súd a je povinný rozhodnúť o skutku uvedenom v obžalobnom návrhu v intenciách rozsudku v zmysle § 391 ods. 1 Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 3. apríla 2012

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová